

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Lignvm Vitae, Ornamentum, & Decus Ecclesiae

In Qvinqve Libros Divisvm. In quibus, Totius Sanctiss. Religionis Divi Benedicti initia; Viri Dignitate, Doctrina, Sanctitate, ac Principatu clari describuntur: & Fructus qui per eos S. R. E. accesserunt, fuissimè explicantur

Wion, Arnold

Venetiis, 1595

S. Maurus abb. Co[n]gregationis Gallicanæ institutor. Cap. I.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38397

DE SEPTEM immensis Montibus,

Id est,

ORDINIS MONASTICI NIGRORVM,
tum Propagatoribus tum Reformatoribus,
Corpus sanctę huius Arboris perficientibus:
quorum primus:

S. MAVRVS ABBAS

Congregationis Gallicanę institutor;
qui

Germinabit sicut Lilium, & florebit in æternum.

Osee. 14. Caput. I.

INTER Sanctos Prophetas Esaiam & Hieremiã,
qui nube tecti Arborem hanc hinc inde circum-
stant, Abbates duo ex ipsius Arboris corpore egre-
di conspiciuntur, medij inter S. P. N. Benedictum,
& primos ipsius Arboris ramos. Horum primus
qui uictorię suę tropheum, Regum Francia; stē-
ma, tria scilicet lilia aurea in cęruleo campo, dextra gestare uide-
tur, est S. Maurus Abbas. Is natione Romanus, Patre Amicio Aequi-
tio Rom. Cos. matre Iulia, duodennis S. P. N. Benedicto, dum esset Sub-
laci, anno salutis 523. à patre oblatu, in tantum uirum sub eius
magisterio profecit, ut, cum esset unus ex eius imitatoribus præci-
pui, dignus habitus sit qui petente Episcopo Cænmannico, ad
Gallias mitteretur, anno Domini 541. conuersionis suę 18. ætatis
30. uel Monasticum Ordinem, à S. P. N. Benedicto in Italia fundatū,
ipse quoque per totam Galliam disseminaret. Quam prouinciam
ædeo strenne executus est, ut non solum in Galba, uerum etiam in
Hispania, & in alijs circumuicinis Gallię prouincijs, monasticus or-

LLI 4 do

do per eum diffusissimè dilatatus sit. Et hoc mirabile dictum, quod
 spatio 42. ferè annorum, quibus Gallias rexit, in sola Gallia tam
 ta monasteria fundasse dicitur, ut eorum omnium reditus annu
 decies centena millia aureorum attigerint: ita ut potius regna, quàm
 cœnobîa, vir Sanctus posteris suis reliquisse uideatur. Vnde Cae
 lus IX. Rex Galliarum, qui hac nostra ætate uixit, dicere solitus erat, quod
 Maurum plures monasteriis à se constructis solo breuiario suo, in
 Gallia, diuitias peperisse, quam Reges ipsi gladio & potentia acquirere
 potuerint. Fundatus ergo sic extra Italiam ordo monasteriorum,
 ad differentiam congregationis primæ quæ nunc Specuensis, aut
 Casinensis à locis à S. P. N. Benedicto primum inhabitatis, aut
 etiam Benedictina, à suo ipsius nomine, uocabatur, denominationem
 congr. Gallicanæ à regione, aliàs Glanofolianæ à monasterio primo
 in Gallia constructo, siue Maurianæ, à nomine ipsius S. Mauri, pro
 pit: quas denominationes, pro vniuscuiusque arbitrio, retinuit usque
 ad annos Domini 600. & 651. & amplius. Nam cum illo anno mo
 nasterium Luxouienne à S. Columbano Abbate, & monacho constructum
 congregationis Benchorenfis Hibernicæ, in Burgundia constructum
 fuisset: isto uero agente Floro Comite cœnobium Floriacense, iuxta
 Aurelios, in honorem S. P. N. Benedicti (ad quod non diu post
 eius reliquiæ per S. Aygulphum translatae referuntur) à Leodegundo
 Abbate fundatum, ceperunt scriptores pro monasteriorum dignitate,
 & prout affectus ferebatur, diuersas sibi congregationum
 denominationes formare, aliis Floriacensis, aliis uero Luxouien
 etymologiam usurpantibus: cum tamen ambæ ex Glanofolien
 licana Mauriana dependerent, & tres simul una eademque essent
 gregatio: quæ nomen simul & dignitatem amisit, in exordio con
 gregationis Cluniacensis, uti infra uidebitur. Igitur S. Maurus, qui
 in religione annos 62. uixisset, & in Gallia 41. esset quæ ætatis
 rum 74. obiit apud monasterium suum Glanofolien, quod ipse
 Andegauis construxerat, an. Christi 583. inchoante, die 15. mensis
 Ianuarii, & ibidem primum sepultus est. Nunc uero pars corporis
 eaque maxima, apud Parisium, pars altera apud Secusum in
 Pedemontias alpes, digno honore reconduntur. Scripsit Epistola
 unam ad Gordianum monachum, quæ excusa est in fine chronici
 Casinensis, fol. 200. Item &

Dialogum vnum de rebus suis cum ad Gallias properaret,
 quem uidisse se refert MS. D. Io. Petrus Villa de cantu
 Marchio Messanenensis, in quadam sua epistola, ad me uisum
 S. P. L.